

χθιζῶν πελὸν πλέον δολιχήρεας· ὃς ῥα κατῆμαρ (δ)
ρίγεα μὲν μινύθει φρικώδει, αὐτὰρ ἀέξει (ι)

αἰνοπαθεῖ νοσέοντι πολύζονον ἔλον ἀλυσμὸν·

ἄρτε δόγ' αὗτ' ἐμέτεις χολόεντας, πολλάκι δ' ἄσσην (κ)

70 δεινὴν, ναυτιόεσσαν ἐτώσια· τοῖσι δὲ πῶρτο
καῦμα μέγ' ἀναλέον τε καὶ ἀπλετον, ὃ χρόατ' ἄζει
ἄφεά τε σφαδόωντα, πρόπανσόμα, χείλεα, γλῶτσαν·
τῶν δὲ ἀχαινομένων κρατερὸν μάλα δίψος ὅρωρεν,
ἄσχετον ἀχαλέον τ', ὃ δὲ θάτι ῥῆτος ἀκεσὸν,
καὶν χανδὸν πιέῃ τις ἀλύζεται, οὐ σβέσε δίψος·
τῷδε ἀρέταλυζομένῳ σφυγμοί δέ αἱμα νέστη ἐρωῇ
ἐσσυμένως σφύσθετι θαμειοί τ' ὀκύτεροί τε.
οὐδὲ ιδρῶς ὀνίνησιν ἐπίσσυτος, ἀλλά γε δεινὰ (λ)
μέσφα δὲ δρυναίην μίμνει μεσονύκτιον ὥρην.

80 Δ. Ήμος δὲ τριτάτη πυρετοῖο ἐπήλυθεν ἡώς,
τῆμος δὴ μινύθει βαιὸν συμπτώματα λυγρὰ·
τῇ γὰρ ἀφαιρότερον τελέθει μένος, αὐτὰρ ὁ κάμνων
εὐμαρέως τι τάλας κάκκειτ' ἐς δείσλον ὥρην,
εἰτόκε πρότριψά παντα παλίντροπα σήματ' ὁρῷη
λυγρότερα προτέρων· οὐδὲ πνος λυσιμελής τε (μ)
ὅστε νοσεῦντος ἐδησεν ἀκρέσπερα νήδυμος ἐλθὼν
νύκτα δὲ ἀμβροσίην, πανάγρυπνα δὲ θῆκεν ἐς ἡῶ (ν),

τῇ

(δ) ἐπιδημ. Α. α. (ι) ἀλέξανδ. Τραπ. βιβλ. Ιβ. κεφ. β.

(κ) ἐπιδημ. 2. μη. (λ) ἐπιδημ. Α. β. (μ) ἐπιδημ. Α. β.

(ν) ἐπιδημ. 5. α.